

ΡΩΣΣΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ Α. ΑΒΕΡΤΣΕΝΚΟ

Ο ΠΕΙΘΥΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΤΑΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ



ΠΡΟΣΤΑ της την έλλα Μαρία Παυλόβνα. Με-
σα μου, Μαριουτσι, Μαίρη και Ποντίζα... Και
σήμερα, την ώρα που ήμνανα στο σπίτι της, αν-
λογίζομαι :

— Θα βάλω τα δυνατά μου και θα της κάνω
την έρωτική μου εξομολόγηση... "Αν απάντηση
ναι, μέσα στο στήθος μου θ' ακούσω ένα γλυκό
κλωδιάσμα πουλιών κι η ζωή μου θα ζωοποιηθή
για πάντα από ένα άσπαστο ροδίνο φως. "Αν πο-
λύ όχι... δεν θα της απαντήσω τίποτα, θα κάνω
κανονική μεταβολή και θα βγω από το δωμάτιο...

Και γάντζο κατά δεν θ' άκουση να γαντζα λόγος για μένα. Μονάχα
από με, ύστερ' από λόγους άλλους, έβλεπα κι' όλοι οι γνωστοί της ν' ά-
κούσουν για κάποιο παράξενο κλωδίεργο, για κάποιο αίσθητό φορητό,
γιατίο κλωδίεργο για τους άλλους και περιπόνητο για τις γυναίκες.

Μαρία στο σαλόνι της Μαρίας Παυλόβνας, με σφιγμένα χείλη και
μ' ένα λωλοκόμμα λευκό στα μάτια.

Τι έχετε ; Με ρώτησ' ένθιαση.

"Ποτέ... ηθέλω να σας μιλήσω για κάτι... κάτι πολύ σοβαρό
για μένα! της απάντησα.

Στα μάτια της άνοιξαν δύο σπινές κι' έβρισαν άνοιξες.

"Ποτέ καλά, είπα. Μά πρέπει πρώτα να πω σε δύο μέρες... "Ελ-
πίω ότι θα με συνοδεύσετε...

Βεβαίως. Πως μπορείτε να ποδ γάντζε με τέτοια έρωτήματα...

— Θα ντιθώ τώρα και θα πάω πρώτα σ' ένα έμπορικό κι' έπειτα
στις μοδιότρες. Θέλετε;

"Αόου κι' σε δύο μοδιότρες; της απάντησα με μι' έκπληξη.

"Έξαιρη ανόλοιστη με στήριμα.

Σε δύο; "Αλήθεια, έρωσε να πάω σε δύο μοδιότρες, με της μα-
νης δεν έβρω την απάντησή της. Περωμένετ με εδώ πέρα. Θα ντιθώ
τοίχορα.

Και τριπλάσε στην γάμπα της.

Κάθησα, πήρα με έφημερίδα και
την διάβασα από την αρχή ως το
τέλος. "Η Μαρία Παυλόβνα ντινό-
νταν. Φιλζουίτησα ένα λωλοκόμ-
μα, πήρα κάποιο βιβλίο και διάβασα τρία
κεφάλαια. "Η Μαρία Παυλόβνα ντι-
νόνταν. "Υστερ' από το έργο κερ-
άλο μόδερα να πληροφορηθώ ότι
η Μαρία Παυλόβνα δεν είχε άκουση
τελειώσει το ντιόσμο της. Μά στο έ-
νωτο κεφάλαιο ποδ φώναζε από το
δωμάτιό της για να με ρωτήση:

— Δεν έχετε κανένα κομπωτήρι;
Δεν μπορώ να βρω το δικό μου! Θά-
χι παρατέσει σε καμιά γυναίκα...

Μήπως τότε η Ντάσια και με ρώ-
τησε:

—Μήπως είδατε, κριε, κανένα κομπωτήρι;
—Δεν είδα... της είπα.

Μήπως ύστερα στο δωμάτιό ποδ ντινόταν η Μαρία Παυλόβνα και
της είπα:

—Θά ζητάζω να το βρω εγώ το κομπωτήρι.

Από λεπτότητα προσπαθούσα να μη ζητάζω τη Μαρία Παυλό-
βνα ποδ χτενίζοταν. Έξαιρη όμως ξεφώνησε:

—Για τόνομα το Θεού, μη τοιμήσετε να με ζητάζετε!

Τώρα θα ήταν άγένεια να μη την ζητάζω. Έρωσα με μι' ατά-
νο της, κι' έπειτα είδα ένα έξυγάρι μικροσκοπικά σαρκίνα ποδ βρι-
σόνονταν κοντά της, και τη ρώτησα:

—Αυτά είναι τα παπούτσια ποδ θ' φορέσετε;

—Ναι... νά, νά, ποδ λείπει το δωκοπιόρι.

—Ένα κομπωτήρι μπορεί να τ' αγοράση κανείς, της απάντησα.
Μπορεί να το φτιάξη, να το βρω, να το κλέψη, μά, αλλοίμονο! Θα
σας είναι τελείως άχρηστο!

—Γιατί;

—Γιατί τα παπούτσια σας δεν έχουν κομπωτή, μά λωοράνα!

"Η Μαρία Παυλόβνα άρχισε να γελά.

—"Αλήθεια; Έχετε δική... Ντάσια! Μη γρονέις το κομπωτήρι....
Κι' έσείς, κριε, για την ώρα γάντζε με τη χάρη να βγίτε έξω.

Βγίτσα, και μη ξεροντας τι να κάνω, ξαναήθηα την έφημερίδα. "Η
Ντάσια όμως παρουσιάζτησε σε λίγο στην πόρτα και με ρώτησε:

—Κριε, μήπως είδατε την κομπωτήρη της κυρίας;

Νευροζός, ξαναπήγα στο δωμάτιό της και της είπα:

—Ποδ βάξετε πάντα την κομπωτήρα σας; Τί σχήμα έχει;

—Τη φορώ στο στήθος... ποδ απάντησε. Και το σχήμα της είναι
έτσι... ξέρετε, σάν έξαινο ποδ έχουν τ' άλογα στα πόδια τους!

—Σε ποιά πόδια τους;

—Στα πόδια τους! Πως το λένε;... Έξαινο ποδ χτενίζω...

—Το πέταλο, θέλετε να πείτε...

—Ναι, νά... "Η κομπωτήρα μου ήταν σάν ένα πέταλο...

Και δεν ποδ το λέγατε τόσο ώρα! Μά ξεγάντζε λοιπόν ότι την
πήραμε από την παρασμένη εβδομάδα στο χροισκό για να δέση τον
περσοέ της;

—Θεε ποδ! Δεν πήρασα ακόμα να την πάρω!

Πρέπει λοιπόν να πάω κι' από το χροισκό... "Αλήθεια, για πότε
μου πάσεσ όσες γάντζε συνήθως γρονέοντας τα πράγματα ποδ δεν ή-
πάχον ενδοί μου...

Καλή λέτε... Πρέπει να περάσω κι' από το χροισκό! Ντιό-
σι! Μη γρονέις την κομπωτήρα... Το είπα ξεγάντζε...

Κι' επειδή κι' η διό τοις έπαγοσέθησαν ν' αναγνωρίσουν ότι η
μου ενος ποδ λογιός και πρακτιός νέος, με έπέτρειψαν να μείνω
για κάθε ενδεχόμεν, μέσα στο δωμάτιο, όπου η Μαρία Παυλόβνα τέ-
λειωσε από το ντιόσμο της.

II

"Όταν πήραμε στο έμπορικό, ο επαλληλος έτοζιόθη με ενγένεια
αποστά με, με την ίδια στιγμή γλύνισσε και γρονέσε με τρο-
μασμένη ματιά απάνο στη ροδίνη και γελαστή Μαρία Παυλόβνα.

—Δείτε ποδ κανένα κανονικό μεταξοτό, για ένα ποκαμιάσα, το
είπα η Μαρία. Μά την τελευταία κομπωτήρα... Ποντίζα πάντα από το
έμπορικό σας κι' όπως έσες ποδ δείχνετε όλο καλήν πράγματα!...

Τι παρήνθησες! ανόλοιστη.

"Ο επαλληλος σαρκώθηκε σε μι' αόα κι' άρχισε να ρίχνει ατά-
νο στην πόρτα ένα όλοζιλο γαταρόζη από πολύχρονα μεταξοτά.
Τα μάτια του όπτόσο είχαν με ξεγάντζε απεργιστής άπελπίσας.

Πως σας φαίνεται αυτό, κυρία... Δεν είναι κομπωτήρι το σφ-
δίο του; τη ρώτησε.

Αυτό; "Ασπινέστε! Αυτά τα κομπωτήρη ή επαγοίτισσε!

Τότε αυτό... Είναι η τελευταία εξρασιόν της υδρας.

—Αυτό; Μά τι λέτε!

Το μέπολο το επαλληλο έσταζε από τον ιδρώτα και τα χείλη
του είχαν ένα νεκρικό τρομοκόμμα...

—Νά, αυτό ν' άρσει, είπα εγώ
δειλά, δείχνοντας με ζήτονη άσχη
κατό από τα μεταξοτά.

"Ο επαλληλος ποδ έρωσε με μι' α-
ματιά γιατί ενγένειασμένη, μά έ-
πειτ' αναστέναζε και ποδ είπα:

—Δεν είναι όμασια δική σας, κρι-
ε! Είναι ένα ζήτινο γιατί... το
διλόμιατο... Πως σας φαίνεται,
κυρία, αυτό το κανονικό μεταξο-
τό; Ξαναρώτησε τη Μαρία.

—Αυτό είναι ύπεροχο! φώναξα με
ένα ψέφιστο ένδοσιασμά.

—Δείτε μου τίποτ' άλλα, έπέ-
μεινε με τη χαϊδευτική φωνή της
η Μαρία Παυλόβνα. Αυτά δεν μ'
άρεσαν.

"Ο επαλληλος σε λίγο είχε καθή
πίσω από ένα βουπό από πολύχρονα τούπα. "Ηταν άξιοέπλητος ο κα-
κομοίρης... Έρωσε... Έρωσε... Μά της Μαρίας δεν της άρεσε
τίποτα. Τίποτα!...

Πάω να γένομαι; με ρώτησε σε λίγο, και σηκόθησε.

III

"Όταν βγίκαμε από το έμπορικό, πήραμε ένα άμαξί.

Λοιπόν; ρώτησα.

Τι λοιπόν;

Ποδ θα πάμε;

Στης μοδιότρες. Σας το είπα, ύποθέτω...

"Αμαξά, στις μοδιότρες!

—Από ποδό δρόμο, κριε;

—Από ποδό δρόμο; ρώτησα, γρονέοντας, τη Μαρία Παυλόβνα.

—Έξαινο κι' εγώ... Νά, είναι ένας μεγάλος δρόμος. Ξέγασα πως
τόν λένε...

"Α, ένας μεγάλος δρόμος! Μά πότε το λοιπόν! Δίχως άλλο θάχη
απία απ' το ένα μέρος κι' απ' το άλλο, και κάθε πόρτα άσχη κι' από
ένα θυροκό; Δεν είν' έτσι;

—Ναι, νά. Κάτωξ έτσι είναι... Έκει πέρα είναι ένα σπίτι με τέο-
σρα πατώματα και με μι' αλόρα έτσι...

—Πως έτσι;

"Η Μαρία Παυλόβνα τέντωσε τα δάχτυλά της και τα κόνησε ά-
οριστα.

—Νά έτσι, ξέρετε;...

—"Α! Θαμιάσα! Μά δεν ξέρετε ποιος δρόμος είναι;

—Τόν ήξερα με τον ξεγάντζο... Μοδ φαίνεται πως πρέπει να γρον-
σόμε άριστερά.

—"Αμαξά! "Αριστερά... Στάσου! Ποδ πάς; φώναζε η Μαρία.

—Μά πηγαίνει άριστερά! είπα.

—Αυθαδύ πρέπει να πάω δεξιά!... Ξαναφώναζε η Μαρία.

—Αυτοί οι άμαξάδες δεν ξέροντ τι τους γίνεται, γρονίναξα με ά-
στηρότητα. Το γεγονός είναι ότι τόσο για τους άμαξάδες, όσο και για



ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΑΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κριτικισμός).



λεπτή σιλουέτα είναι το πάν για μία γυναίκα. Στο ζήτημα αυτό λοιπόν όλες ή δυνάτετες του κινηματογράφου κι όλες ή γυναίκες ζηλεύουν και μαζαρίζουν τη Λίλιαν Χάρβεϊ. Η Χάρβεϊ τρώει κατά δύο φορές την ημέρα, χωρίς καθόλου να παχαίνει. Και γυρίζει παντοει σαρανταεπτά κιλά... Είδατε τώρα; **

Το αυτοκίνητο του μαζαρίτη Ροδόλφου Βαλεντίνο που είχε εκτιμηθεί, όταν άρχισε ζούσε, για είκοσιεπτά χιλιάδες δολάρια, πουλάεται τώρα για πεντακόσια δολάρια και αγοραστής δεν βρίσκεται. *Ετσι περνά ή δόξα... **

Η πιο ενδιαφέρουσα δίχη διαζυγίου του Χόλλυγουντ κατά τον τελευταίο καιρό, ήταν της Λόλας Λάιντ εναντίον του πρώην σύζυγού της Λούι Αιχς. Η οραία Λόλα έδηλωσε, χύνοντας άφρονα δάκρυα, στον πρόεδρο του δικαστηρίου, ότι ο πρώην σύζυγός της την εκάλεσε «κουτί χήνας» και ότι της είχε πιάσει «αίσθημα» τον γάμο σαν μία μελωδία περασμένη στο λαμό του'. Κατόπιν αυτός ο πρόεδρος έβγαλε άφωσος εννοική απόφαση υπέρ της προσβεβλημένης Λόλας.

Φαίνεται όμως πως το γεγονός αυτό χρησιμοποιεί ως παράδειγμα και σ' άλλους αστέρες. *Ετσι ή Μάριον Νίζον, όταν έζητησε το διαζύγιο της από τον Έντβαρντ Χίλμαν, έδηλωσε στον πρόεδρο ότι ο άνδρας της την είχε πιά «άνοητη» και πως της είχε υπολογήσει πως «είχε πια διαθεθεί να είναι παντρευμένος μαζί της». Κατ' αυτόν τον τρόπο έπληξε και ή Νίζον διαζύγιο εύκολότατα. **

Το «Γκράντ Ότέλ», ή μεγάλη αμερικανική ταινία που γυρίστηκε επί τη βάσει του ομώνυμου βίβλου Μπάουμ, άπηρεσείθη από την Χιτλερική Κενόνηση να προβάλλεται στους γερμανικούς κινηματογράφους, γιατί ή Βίβα Μπάουμ είναι Έβραία! Λέγεται όμως ότι υπάρχει κι άλλος λόγος για τον οποίο οι Χιτλερικοί έχουν γράψει την Βίβα Μπάουμ στο μαυροπίνακα. Πρό άρχεται των είχε γράψει ένα διήγημα με τον τίτλο «Μυστική Έστέλις». Σ' αυτό αποκαλύπτεται πολλά για τις μυστικές στρατιωτικές διαγνώσεις της Γερμανίας, πράγμα πουχανε τους Χιτλερικούς σ' άγριόφωνο.



ΤΡΕΙΣ ΟΜΟΜΑΣΤΕΣ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΔΕΣ: Η Σεσίλ Σορέλ, ή Μοτιέ, Γκρέι κι ή Ζερκόβα Μπαϊνερ.

Στο Χόλλυγουντ άνοιξε ένα μεγάλο κατάντημα ρατσικής, στο οποίο διδάσκονται ρατσική και εργαζόταν ένα πλήθος άποστατάτα άπορα κορίτσια. Το εργοστάσιο το διευθύνει μία έπιτροπή από κορίτσια και ή πρώτη έπίδειξις των φορεμάτων των ήταν το μεγαλύτερο κοσμικό γεγονός του Χόλλυγουντ. *Ως κωντέλα έδεδήξαν να παρουσιασθούν τέσσερες από τις πιο κομψές «στέρες» του Χόλλυγουντ, ή Μισσιπέ Ντάνιελς, ή Κλαίρη Ουίντσουο, ή Σάρον Λινν και ή Κάρεν Μόρλεϊ. Ένεργάνισθαν δέ με χαριτωμένα και πάμφθινα φορεμάτια άπο

τους άλλους άνδρες, ή άριστερα μεριά είναι από έξει που είναι το άουτερο τους χέρι, ενώ για τις γυναίκες είναι από το δεξί. Κι' οι άνδρες είναι τόσο χοντροκέφαλοι, που δεν μπορούν να το συνθηθούν.

—Γενικώς, έσεις οι άνδρες... Έκανε ή Μαρία Παυλόβνα, και χαμογέλασε με ύπερηφάνεια.

Περσιτό είναι τώρα να σάς πω ότι άναψαν τά φώτα κι' έμεις δεν είχαμε βοή άόδημη τη μοδίστρα....

IV

Την ώρα που γυρίζαμε στο σπίτι, ή Μαρία Παυλόβνα θυμήθηκε τά λόγια μου και με ρώτησε:

—Τι ήταν αυτό το κάτι σοβαρό που θέλατε να μου πείτε; Θυμάστε; Μου είχατε πη ότι ήταν κάτι πολύ σοβαρό για σάς.

Έγώ τότε δεν την είπα, μέρα μου, ούτε Μάιση, ούτε Ποντιζάκι (είχα γιαιρευτεί!), μα το έρωξα στ' άστειο και της άπάντησα:

—Α, ναί! Ηθέλα να σάς ρωτήσω από που αγοράζετε έκεινα τά ζαχαρόνια κουλουράκια για το τσάι...

Κι' από εκείνη τη στιγμή ή έρημος έχασε έναν άπ' τους πιο άγιους καλόγερους της...

A. ΑΒΕΡΤΣΕΝΚΟ

είχε από δωδεκα μέχρι είκοσιπέντε δολαρίων. Και δεν έβρισκε ούτε μια άπο τις είκοσιέξιρες που να μην άγοράσει ένα φόρεμα τουλάχιστον.

Μία από τις καινούργιες μόδες του Χόλλυγουντ είναι και το γλέστ που άναίμεν οι χορησιμένοι σύζυγοι... στις πρώην σύζυγους των! Το σάστια αυτό το έγήμοσε πρώτος ο Ντοβόγκλις Φαίλνταντς κός, ο οποίος στέλνε κάθε μέρα άνδη και απουσία στην πρώην σύζυγό του Τζέιν Κράσινγκ και την συνοδεύει σε όλες τις διασκεδάσεις, με τον ασπό — όπως ονομάζει κι' ο ίδιος — να ζαχαροδέσει την καρδιά της. *Αλλά κι' ο Χόουτ Τζέιλσον, ένα μέρα μετά το διαζύγιο του από την Σάλλυ Έϊλκς, έβγαλε σ' ένα κορό, χορησιώντας διαρκώς μαζί της ζαχαροκόκτους σαν είκοσιπέντε φουτιές. Και τί θα έδωθε άόδημη!...

Ο πιο έπιζήλος κάτοικος του Χόλλυγουντ είναι ο αναγνώστης Βιλέντ Μάιζ. Έχει παντρευτεί ως τώρα τέσσερες φορές, και ή τέταρτη γυναίκα του έπήρεσαν από τις πιο ημισειμένες καλλονές του Χόλλυγουντ. Η πρώτη ήταν ή Μόντ Λέον, ή δεύτερη ή Μάριζορη Ραμπο, ή τρίτη ή Πωλίν Φρέντερικ, και τέλος ή τέταρτη και έξακολούθουσα άόνη να διατηρή τον τίτλο της κυρίας Μάιζ, ή Βεατρίτ Μπαϊνερ. Το άσπειότερο δέ είναι ότι ο Μάιζ είναι τώρα ο συγγραφέας και συνοδότης μιας νέας ταινίας, στην όποιαν θα παίξουν και ή τρεις τελευταίες γυναίκες του. Φαντασθήτε λοιπόν τι θα γίνει. *Αν δεν άποφασ να τά θγάλη πέρα στον σύζυγό του δώ με κάθε μία γυναίκα του χωριστά, πως θα άποφασ να τά καταφέρει και με τις τρεις; *Ο Θεός να τον γλυτώσει. **

Το είδύλλο μεταξύ της «καρδιογυλάστρας» Πέγκε Χόπκινς Τζόνς και του Τζέιζ Όχι έξακολούθει, μετ' άξαναόσης θερμότητας. *Ο δικαστής Τζέιζ φάνεται έρωτευμένος μέχρι μενλό όστών και κάπου θράβε που ή οραία Πέγκε βγήκε με κάποιον άλλον έξω, ήταν άπορημένος και τον είδαν να κλαίει σαν παιδί. **

*Αν για μία γυναίκα είναι δόξα το να άποκαλείται «ή γυναίκα του Τάδε», για ένα άνδρα άσφαλώς είναι μάλλον ορβήλα παρά δόξα, το να τον άποκαλούν άπ' σύζυγος της Τάδε». Άπόδειξις το πάθημα του Έντι Μπυζζέλι, ένας από τους πιο διακεκορημένους σηνοθέτες του Χόλλυγουντ. *Ηθελε να μη σ' ένα θέατρο την ήμέρα που άνέβηκε για πρώτη φορά ένα έργο όπο πρωταγωνιστούσε ή γυναίκα του, ή χαριτωμένη Όνας Μοϊνσον. Την ώρα λοιπόν που ήθελε να παρουσιάσει, του έβήτησαν το

είκοτηρό του. —Είμαι ο σύζυγος της κυρίας Μοϊνσον, έδηλωσε ο σηνοθέτης. —Ω, ελθέθερα, κύριε Μοϊνσον, περάστε, είπε ο έπάλληλος.

Και άπό εκείνη την ήμέρα ο δικαστής Μπυζζέλι, παρά την κορη του άγανάκτησις, έβρισκε για τον πορτίφη και για όλο το έπαλληλικό προσομικό του θεάτρο... ο κύριος «Μοϊνσον»!

Είνε γνωστόν ότι ή πεκάντηζ Κλωντέτ Κολιπέρο και ο σύζυγός της Νόριαν Φόστερ, ζούν άπο την έποχή γρηδόν του γάμου τους σε ιδιόαιτερα σάπια και δεν περνούν μαζή παρά νονάτα τά Σαββατοκύριακα ή τις ήμέρες της άδειας των. *Αυτό, λέει ή Κλωντέτ, είναι ή μόνη μέθοδος για να διατηρηθή εύθυμοίμενος ένας γάμος στο Χόλλυγουντ. Μολταύτα φάνεται ότι και ή μέθοδος αυτή δεν έτέλεσθη όρσησις. Γιατί τώρα αναγγέλλεται ότι, όστερα από έξ έτών εύτυχή χωριστή διαβίωσι, ή μελαγχρονή Κλωντέτ και ο άθλητικός Φόστερ θα χωρισούν και δικαστικώς. Τι ματαόηστ'ή!...

*Εάν ή τρίτη φορά είναι και ή καλύτερη, κατά την γνωστή παροιμία, άσφαλώς ο γάμος του σηνοθέτου Κλάρεντ Μπράουν και της Άλεις Τζόνς θα είναι εύτυχής. *Αμφότεροι χορησιούν για τρίτη ήδη φορά τον χορό του Ήσαϊα και φάνονται ένδοσιασάιμενοι. Καλοοίηζοι! **

Κι' ένα άλλο άόδημη διαζύγιο, λαδιδεται στο Χόλλυγουντ, ότι ή Νάνου Κάρολ πρόκειται λιάν συντόμως να χωρίσει τον σύζυγό της Μπόλτον Μάλλορ. Η Νάνου είχε παντρευτεί τον Μάλλορ τον Ιούλιο του 1931, μετά σφοδρόν και περιπετειώδη έρωτα. Η άνυπομονία της μάλιστα τότε ήταν τόση, ώστε έτέλεσε τους γάμους της με δύομάδα μετά την έκδοσι του διαζυγίου της από τον πρώτο σύζυγό της Τζέιζ Κρόζλαντ, με τον όποιον είχε ζήσει έφτά χρόνια... Και όμως να που ζαναγορίζε... Φτερό στον άνειου!...